

رکوردشکنی

شبکه ملی اطلاعات

وزیر ارتباطات روز گذشته از مصرف ۶۰ترابیت بر ثانیه ترافیک در زمان بازی ایران و آمریکا خبر داد

۲۲

دختری که سرود:

مرگ به از زندگی بی شرف!

سه واقعه دوره قاجار که بانوان

در آن از کیان کشور دفاع کردند

۲۲

تراژدی هامون

برای پرندگان مهاجر

خشکی هلمون باعث تغییر مسیر مهاجرت دست‌کم ۴۰۰هزار پرند مهاجر به سمت افغانستان شده

۲۴

همیشه‌ی جامعه

انگ اچ آی وی

بیماران و کارشناسان درباره مشکلات پیش‌روی افراد مبتلا به HIV می‌گویند

گزارش	فاطمه عسگری‌نیا
 <div>روزنامه‌نگار</div>	

HIV، بیماری‌ای که حتی مردم به‌رغم گذشت سالیان سال از شناسایی آن و صحبت درباره راه‌های انتقالش هنوز هم از شنیدن نامش وحشت دارند. در خیلی از مواقع فرقی نمی‌کند بیمار مبتلا به HIV فرزند دل‌بند یک خانواده باشد، یکی از والدین باشد یا حتی قوم و خویش دور و نزدیک، همین که بر چسب HIV بر پیشانی یک نفر زده شود، دیگر شرایط زندگی‌اش با گذشته زمین تا آسمان فرق می‌کند و اول از همه از طرف عزیزترین افراد زندگی‌اش طرد می‌شود. این درددل بیماران مبتلا به HIV است که گرچه با مصرف دارو و رعایت نکات بهداشتی و ایمنی حتی اجازه رسیدن بیماری به مرحله ایدز را ن داده‌اند، اما برای اینکه سبک و سببای زندگی‌شان بر هم نخورد و از طرف عزیزانشان طرد نشوند، سرپوشی بر بیماری گذاشته و آن را از همه مخفی می‌کنند.

حسین، یکی از این بیماران است که حالا ۶ سالی می‌شود که به زندگی مسالمت‌آمیز با HIV عادت کرده؛ بدون اینکه هیچ‌کس از بیماری او خبر داشته باشد؛ «حدود ۱۳سال پیش ۷ماه زندان بودم، بعد از آزادی از زندان ازدواج کردم و صاحب فرزند پسری شدم. ۷،۶سال بعد کم‌کم متوجه شدم هر روز برمی‌ق‌تر از گذشته می‌شوم. موهای سرم می‌ریخت و نای کار کردن نداشتم. همسر هم همین علائم و نشانه‌ها را داشت. به پزشک که مراجعه کردم یک‌سری تست‌های اولیه را انجام داد، اما چیز خاصی نشان نداد. در مرحله بعد آزمایش HIV تجویز کردند و متأسفانه هم خودم و هم همسرم نتیجه آزمایش‌هایمان مثبت شد. اما خوشبختانه پسرم به‌رغم اینکه ۲سال هم شیر مادر مصرف کرده بود از ابتلا به ویروس در امان مانده بود.»

حسین هیچ‌وقت آن روز کاذبی را فراموش نمی‌کند؛ «نگار دنیا روی سر مان خراب شد. برای ما HIV و ایدز تفاوتی نداشت. گمان می‌کردیم HIV همان ایدز است و مبتلایان به این بیماری به‌خاطر عوارض بیماری خیلی سریع جان خود را از دست می‌دهند. هر دو چند روزی خود را در خانه حبس کردیم و تصمیم گرفتیم کسی از بیماری ما مطلع نشود.

از طریق پزشکان با انجمن احیای ارزش‌ها آشنا شدیم و بعد از پیوستن به این انجمن و بهره‌گیری از کمک‌های آنها بالاخره زندگی با HIV هم به ما لیخند زد.»

بزرگ‌ترین شانس زندگی او و همسرش سالم بودن فرزندشان است. آنها وقتی در دوره‌های آموزشی انجمن احیای ارزش‌ها شرکت کردند، متوجه شدند حتی اگر باز هم تمایل به بچه‌دار شدن داشته باشند می‌توانند در

اغلب مردم گمان می‌کنند HIV همان ایدز است درحالی‌که این‌طور نیست؛ HIV نام بیماری است و ایدز مرحله‌ای از این بیماری. درواقع اگر افراد مبتلا نتوانند زمان طلایی درمان را درست تشخیص دهند و مصرف داروها را شروع کنند، وارد مرحله ایدز می‌شوند

سایه مراقبت‌های بارداری، صاحب یک فرزند دیگر هم شوند و همین اتفاق هم در فاصله‌ای کوتاه رخ داد: «همسرم عاشق دختر بود. وقتی متوجه شد فرزندمان دختر است، انرژی و امید تازه‌ای گرفته بود. تا دخترمان به‌دنیا آمد.»

مهسا به‌دنیای می‌آید، اما تولد او شروع تازه‌ای از فصل زندگی مادرش بود: «همسرم به‌دلیل ابتلا به هپاتیت C کبد خود را از دست داد. بعد از آن هم دچار سرطان روده شد و در نهایت حدود ۰۶روز پیش از بین ما رفت.»

همسر حسین، او و فرزندانش را تنها گذاشت؛ بی‌آنکه در تمام طول ۶سالی که می‌دانست مبتلاست، درباره بیماری‌اش با کسی صحبت کرده باشد: «همسرم می‌ترسید اگر مردم متوجه بیماری ما شوند نه دیگر فرزندانم بتوانند با خیال آسوده به مدرسه بروند و نه خانواده‌ها دیگر پذیرایمان باشند؛ البته همسر من تنها نیست و تمام بیماران مبتلا به HIV با این ترس زندگی می‌کنند.»

الهنه شعبانی، مدیرعامل انجمن احیای ارزش‌ها، علت ترسی که حسین از آن صحبت می‌کند را یک انگ اجتماعی بزرگ برای بیماری HIV می‌داند و می‌گوید: «هم‌اکنون بیماری HIV به‌خاطر پیشرفت‌های علمی قابل کنترل است و بیماران می‌توانند بدون هیچ‌دغدغه‌ای به زندگی عادی خود در کنار مراقبت‌های بهداشتی ادامه دهند، اما انگ اجتماعی که به پیشانی بیماران مبتلا به این بیماری خورده است، اجازه نمی‌دهد که این

انجمن احیا

نکته

بیماران یک زندگی اجتماعی آرام داشته باشند.»

او از ایسن انگ اجتماعی به‌عنوان رنج بزرگ بیماران HIV یاد می‌کنند و می‌گوید دلیل این انگ اجتماعی رسانه‌هایی بودند که عامل اصلی ابتلا به HIV را همجنس‌گرایی، مشکلات اخلاقی و… مطرح کردند؛ به‌خصوص رسانه‌های غربی که مانور زیادی در این عرصه دادند؛ غافل از اینکه خیلی از بیماران مانند زانی که از طریق همسرشان مبتلا شده‌اند یا کودکان بی‌گناهی که از طریق مادرشان مبتلا شده‌اند نه مشکلات اخلاقی داشته‌اند و نه همجنس‌گرا بوده‌اند.»

به‌گفته شعبانی درحالی که راه‌های انتقال HIV و هپاتیت C مشابه هم هست، اما بیماری‌ای که مبتلا به این بیماری‌ها هستند تفاوت‌های بسیاری با هم دارند، مثلا بیماران مبتلا به هپاتیت C به‌راحتی می‌توانند درباره بیماری و ابتلایشان سخن بگویند، اما بیماران مبتلا به HIV نمی‌توانند به این سادگی‌ها درباره بیماری خود با دیگران حرف بزنند؛ به‌خاطر همین مجبور به زندگی با بیماری مخفی خود می‌شوند و گاهی هم تر جیح می‌دهند از جامعه دوری کنند و این دوری‌گریزی از جامعه موجب افسردگی آنها می‌شود.

حالاالهنه شعبانی و دوستانش در انجمن احیای ارزش‌ها دنبال تغییر نگرش اجتماعی درباره HIV هستند: «اگر این انگ اجتماعی شرس را از سر جامعه بیماران مبتلا بردارد، ما می‌توانیم زندگی بهتری را برای بیماران متصور شویم. در این صورت دیگر هیچ کودک دانش‌آموزی به‌خاطر ابتلا به بیماری HIV از مدرسه اخراج نمی‌شود و هیچ پدری از کار بیکار نمی‌شود تا تامین هزینه‌های زندگی ناتوان شود.

ما متأسفانه امروز شاهد طرد شدن بیماران مبتلا به HIV از طرف خانواده‌های نزدیک‌شان هستیم؛ از پدر و مادر گرفته تا برادر و خواهر و حتی فرزندان. مصیبت بزرگ‌تر آنجاست که پزشکان ما در برابر بیماران HIV موضع‌گیری می‌کنند.

پزشکی که به‌خوبی با تمام راه‌های انتقال ویروس ایدز آشناست، اما باز از پذیرش بیماران مبتلا به این بیماری خودداری می‌کند یا باوجود اطلاع از جو جامعه و جبهه‌گیری مردم علیه بیماران مبتلا، بی‌هیچ ملاحظه‌ای در فضاهای عمومی بیمارستان‌ها از همراه

گفته کودکان با چالش مواجه هستند؛ زیرا ما در شناسایی کودکان بیمار، غربالگری آنها و ارائه روش‌های درمانی نجات‌دهنده به آنها ناکام هستیم.»

ببین می‌گوید: اگرچه مدت‌هاست در موضوع ایدز کودکان از بزرگسالان عقب مانده‌اند، اما رکوردی که در ۳سال گذشته مشاهده شده، بی‌سابقه است و زندگی بسیاری از جوانان را در معرض خطر بیماری و مرگ قرار می‌دهد. این موضوع علاوه بر شکاف موجود و فزاینده در درمان بین بزرگسالان و کودکان، نوجوانان و زنان باردار است.

به‌گفته او، هر روزی که بدون پیشرفت در این حوزه می‌گذرد، بیش از ۳۰۰کودک و نوجوان در فرایند مبارزه علیه ایدز ناکام می‌مانند. با وجود اینکه کودکان و نوجوانان تنها ۷درصد از مجموع افراد مبتلا به HIV در جهان را تشکیل می‌دهند، آنان ۱۷درصد از موارد مرگ‌ومیر ناشی از ایدز و ۲۱درصد از موارد جدید ابتلا به HIV را در سال گذشته تشکیل داده‌اند. به گزارش سایت اطلاع‌رسانی سازمان ملل، یونیسف هشدار داد: تا زمانی که عوامل می‌شود هیچ‌کس با او همراهی و همدلی نمی‌کنند و این غربانه‌ترین شکل بیماری نیافتنی خواهد بود.

بیماران بستری درباره بیماری HIV سؤال می‌کنند. مدیرعامل انجمن احیای ارزش‌ها با اظهار تأسف از شرایط سخت پیش‌روی بیماران مبتلا به HIV می‌گوید: «این بیماری تنها بیماری‌ای است که وقتی فردی به آن مبتلا می‌شود هیچ‌کس با او همراهی و همدلی نمی‌کنند و این غربانه‌ترین شکل بیماری نیافتنی خواهد بود.

الهنه شعبانی شناخت ناکافی مردم از بیماری HIV را درد بزرگ دیگر بیماران مبتلا می‌داند و می‌گوید: «اغلب مردم گمان می‌کنند HIV همان ایدز است درحالی‌که این‌طور نیست؛ HIV نام بیماری است و ایدز مرحله‌ای از این بیماری. درواقع اگر افراد مبتلا نتوانند زمان طلایی درمان را درست تشخیص دهند و مصرف داروها را شروع کنند، وارد مرحله ایدز می‌شوند؛ در غیر این صورت می‌توانند با مصرف به‌موقع داروها به زندگی عادی ادامه داده و از طول عمر مناسبی هم برخوردار باشند.»

در سسایه تلاش‌هایی که او و سایر دوستانش در تشکل‌های مردم‌نهاد دیگر انجام داده‌اند داروهای بیماران مبتلا به‌صورت رایگان به آنها عرضه می‌شود و همین مسئله قوت قلبی برای بیماران مبتلا به ایدز خواهد بود.

با صحبت نکردن درباره بیماری HIV نمی‌توان کشور را در برابر این بیماری مصون نگه داشت. بیماری‌ای که هر روز قربانیان جدیدتری می‌گیرد؛ بدون اینکه به سن و سال این قربانیان توجهی کند. طبق گزارش یونیسف، ۳سال پیشرفت ثابت و ساکن در درمان و پیشگیری از ابتلا به ویروس HIV، سلامت ۲،۷ میلیون جوان و نوجوان را در جهان تحت‌تأثیر قرار داده است. بر این اساس، حدود ۱۱۰هزار نوجوان زیر ۱۹سال در سال گذشته بر اثر عوامل مرتبط با بیماری ایدز جان خود را از دست دادند. آنوریتا بینز، معاون یونیسف در حوزه ایدز اعلام کرده مدت‌هاست در موضوع ایدز کودکان از بزرگسالان عقب مانده‌اند، اما رکورد ۳سال گذشته بی‌سابقه بوده است. او

مطابق روش‌های آماری در کشور مبتلا به HIV هستند. کل موارد ثبت شده از ابتدا تاکنون ۴۴هزار و ۶۲۰۷نفر بوده است که مرگ ۲۱هزار و ۵۵۰نفر آنها ثبت شده‌است و ۵هزار و ۹۵نفر نیز در یکسال گذشته برای دریافت خدمات به مراکز ارائه‌دهنده خدمات مراجعه کرده‌اند.

عددبازی

۲۳ هزار
۲۱۲ نفر

هیز خیر

یک میلیارد هزینه

برای تربیت هر پرستار

«روند افزایشی مهاجرت پرستاران ادامه دارد و این در حالی است که برای تربیت هر یک پرستار، حدود یک‌میلیارد تومان هزینه می‌شود.»

امین کوهساریان، رئیس سازمان نظام پرستاری استان تهران با بیان این مطلب تأکید کرد: «با وجود تأکیدات مقام معظم رهبری که نباید به پرستار، نگاه کارگر فصلی داشته باشیم اما برنامه رسمی و برگزاری حداقل یک‌بار در یک‌سال گذشته خدمات مربوط به مراقبت و درمان HIV را در یافت کرده و ۱۶هزار و ۳۸۶نفر نیز تحت درمان قرار دارند.»

■ ■ ■

به‌گفته او، در سال ۱۴۰۰ حدود ۲هزار درخواست مهاجرت پرستاران ثبت شده، یعنی ماهی ۲۰۰مورد مهاجرت در کل کشور: «این وضعیت به این معناست که عملا برخی دانشکده‌های پرستاری ما، پرستار برای اعزام به خارج تربیت می‌کنند. در گذشته مهاجرت به کشورهای اروپایی و آمریکایی مطرح بود اما اخیرا کشورهای حاشیه خلیج‌فارس نیز به مقاصد مهاجرت اضافه شده‌اند.» اپسنا

افزوده شدن هفته هفدهم به تقویم دانشگاهی

«وزارت علوم اعلام کرده دانشگاه‌ها موظف هستند نسبت به برگزاری کلاس‌های جبرانی دروسی که در هفته‌های آغازین سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ تشکیل نشده‌اند، اقدام کنند.»

محمود کمره‌ای، معاون آموزشی دانشگاه تهران با بیان این مطلب درباره برگزاری کلاس‌های جبرانی سسال تحصیلی امسال بیان کرد: «تاکنون ۲بخشنامه برای دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی دولتی و غیردولتی ارسال شده است. در بخشنامه اول بر رعایت دقیق مقررات آموزشی برای حفظ و ارتقای کیفیت علمی تأکید و بخشنامه دوم هم در مورد کلاس‌های جبرانی صادر شده است. بر این اساس لازم است نسبت به تشکیل کلاس‌های مذکور برای ارائه‌دهنده خدمات آموزشی که به دلایلی تشکیل نشده، اقدامات لازم انجام شود. در این بخشنامه، اتخاذ تصمیم در مورد نحوه برگزاری کلاس‌ها به‌صورت برخط (online) یا حضوری به‌عهده دانشگاه گذاشته شده‌است.» به‌گفته این مسئول برای رفع نگرانی دانشجویان و خانواده‌های آنها از تبعات ناشی از حضور یافتن برخی از دانشجویان در کلاس‌های درس در هفته‌های ابتدای سال تحصیلی جاری، تاریخ مینای محاسبه غیبت دانشجویان کلیه مقاطع تحصیلی در کلاس‌های درس از شنبه ۲۳مهر ۱۴۰۱، یعنی نخستین هفته بعد از پایان مهلت حذف و اضافه در نیم سال جاری در نظر گرفته شده و هفته هفدهم، به تقویم آموزشی این نیمسال افزوده شده است.

■ ■ ■

بانک‌ها، تسهیلات

دارویی نمی‌دهند

«بانک مرکزی بارها نسبت به تأمین تسهیلات دارویی تأکید کرده‌اما برخی از بانک‌ها بحث ۱۵هزار میلیارد تومان تسهیلات را اجرا نمی‌کنند و با بهانه‌های مختلف، از پرداخت آن خودداری می‌کنند.» حیدر محمدی، رئیس سازمان غذا و دارو با بیان این مطلب تأکید می‌کند: «در طول سال و براساس نرخ رشد تورم، دارو نیاز به افزایش قیمت دارد و ما سیستم حمایت بیمه‌ای داریم تا پرداخت از جیب مردم افزایش نیابد. با حمایت مجلس این کار در حال انجام است؛ البته تا زمانی که ساختار بیمه‌ای تقویت نشود مشکلات حل نخواهد شد و باید به این مهم توجه شود.» محمدی با بیان اینکه سیاست‌های ارزی در طرح دارویاری اصلاح شده، می‌گوید: «پرداخت از جیب مردم باید ثابت باشد و چنانچه قیمت دارویی اصلاح شد باید قیمت‌ها به‌روزسانی شود؛ در فاز اول ۰۵۰تن آنتی‌بیوتیک و همچنین ۲۵۰هزار شیشه سوسپانسیون طی روزهای اخیر وارد کردیم و در ۲مهرله و هر بار حدود ۶۵تن، معادل حدود ۵،۵میلیون شیشه سوسپانسیون آنتی‌بیوتیک نیز وارد خواهیم کرد تا میزان موجودی آنتی‌بیوتیک به ثبات برسد و دغدغه و نگرانی مردم رفع شود و امیدواریم کمبودهای اساسی در آذرماه برتفع شود.»

■ ■ ■